

Я ЗАБУВ

Я й забув, що то осінь холодна,
Я й забув, що то смерті пора,
Я й забув, що ти кров благородна,
Що між нами безодня стара,
Що між нами народнії сльози,
Що любиться нам зовсім не слід;
Я й забув, що столітні погрози
Відлучили від мого твій рід.

Я забув — ні, я думав, безумний,
Що засипана прірва стара,
Заповнили її трупи й трумни...
Отже ж ні! Ще, мабуть, не пора!
О, забув я про тин той спижевий,
Що між нами границею став,
І тебе я, мій цвіте рожевий,
Як лиш міг, як умів, покохав!

Я й забув, що вже цвіти пов'яли
І ні з чого віночка плести,
Що вони й не мені розцвітали,—
Я забув, і тяжкую нести
Доведесь мені кару за тее!
Я забув, моя біла лілее,
Що моею не можеш назватися ти,—
Я забувся, прости!